

Момичетата се замислиха, а бабата додаде: — Нѣмате нужда вече отъ приказки, деца. Това, което доживѣхъ и въ приказкитѣ го нѣма!

— Тѣй е, бабо, — отвърна Цанко, да гледашъ кино или да слушашъ радио, е все едно да пжтувашъ съ вѣлшебно килимче по свѣта.

— Сега хората не разправятъ край огнището измислени приказки, а вършатъ чудеса, нали видишъ . . .

ЗЛАТКА ЧОЛАКОВА

Кукличука

Нани, кукличке, поспи си,
отъ играта почини си.
Че и менъ ме хвана дрѣмка,
ще полегна тукъ на сѣнка.

После, щомъ се ний пробудимъ,
нѣма много да се чудимъ,
нито много ще се маемъ —
хубаво ще поиграемъ.

Не била си, казватъ, жива,
но пѣкъ много си красива,
тиха, кротка и добричка —
ти си ми като сестричка.

Трѣбва, май, поука бебо
да си вземе, нѣ — отъ тебе:
нощемъ много да не врѣска,
отъ сънь мама да не стрѣска.

ГЕОРГИ ДРЪНДАРОВЪ

